

ἔθεσεν ἐντὸς κἀδδου μετὰ ἐνύδρων χόρτων, ἐξ ὧν συνήθως οὗτος τρέφεται, ἀλλ' ἐνθα τὸ ζῶν ἐφαίνετο πολὺ δυσανασχετοῦν διὰ τὴν στέρσιν τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ, καὶ ἀποπειρώμενον πάντοτε νὰ φύγη, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπὶ τέλους κατώρθωσεν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΛΩΡΟΥΧΟΥ ΜΥΡΜΗΓΚΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ.

Σεβαστέ μοι καθηγητὰ Κίριε Ἰωάννη Βούρε.

Συγχωρήσατέ μοι ν' ἀναφέρω πρὸς ὑμᾶς ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου, δηλαδὴ τοῦ χλωρούχου μυρμηγκικοῦ ὀξέος, ἀντὶ τοῦ θεϊκοῦ αἰθέρος. Ἡ χρῆσις τοῦ εἰρημένου ὀξέος εἶναι πολὺ καλλητέρα, ἀσφαλεστέρα, καὶ εὐκολωτέρα, ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ ἦναι τοῦτο εἰλικρινές, ἄλλως δὲν ἐνεργεῖ. Ἡ χρῆσις του γίνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· χέει τις ἐπὶ χειρομάκτου τινὸς μέχρι δραχμῆς, θέτει τὸ χειρόμακρον εἰς τοὺς μυκτῆρας τοῦ ἐγχειρισθησομένου καὶ εἰς δύο λεπτὰ ἄρχεται ἡ νάρκωσις· ἀφαιροῦν ὀλίγον τὸ χειρόμακτρον καὶ πάλιν τὸ προσθέτουν, ἐὰν ἡ χρῆσις τὸ καλέσῃ, κεντοῦν τὸν ἀσθενῆ με θελόνην εἰς διάφορα μέρη διὰ νὰ πληροφορηθοῦν περὶ τῆς ναρκώσεως, καὶ εὐθὺς ἐνεργεῖ ὁ χειροῦργος, ὁ ἀσθενὴς δὲν αἰσθάνεται τὸ πικραμικρὸν, ἀλλ' οὔτε ὄνειρεύεται, ὡς με τὸν θεϊκὸν αἰθέρα.

Ἐγείναν ἐπὶ ζῶν διάφοροι δοκιμασίαι ἐπὶ ἵππων καὶ κυνῶν, διὰ τὸν ἵππον ἐχρειάσθησαν τρεῖς οὐγγίαι διὰ νὰ τὸν θανατώσωσι· κατ' ἀρχὰς ἤρχισαν νὰ κλονίζωνται τὰ ὀπίσθια του ἄκρα καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ καταπίπτῃ, οἱ σφυγμοὶ του ἔγειναν ἀνεπαίσθητοι, τότε ἀπέκοψαν τὸν ἄκρον πόδα ἄνευ παραμικρᾶς κινήσεως, συγχρόνως ἀφῆρσαν καὶ τὴν κύστιν ἀπὸ τὴν ρίνας του καὶ μετὰ ἐν λεπτὸν ἀνεπήδησεν ὁ ἵππος, προσήρμωσαν πάλιν τὴν κύστιν καὶ ἐχρειάσθησαν 40 λεπτὰ ἕως οὗ θανατωθῆ· ἐξετάσαντες τὰ ἐντόσθια δὲν εὗρον καμμίαν μεταβολὴν· εἰς κύνας τὸ ἔδωσαν ἐσωτερικῶς καὶ ἐνεργεῖ ταχύτερον, ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῶς δὲν ἔφερον οὔτε εἰς τοὺς πνεύμονας, οὔτε εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἀλλ' οὔτε εἰς τὸν στόμαχον μεταβολὴν τινα, ἕνεκα τούτου θεωροῦν τὰν χρῆσιν του ἀσφαλεστέραν, ἢ τὴν τοῦ θεϊκοῦ αἰθέρος. Ὁ θεϊκὸς αἰθερὸς παρετηρήθη, ὅτι δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῆ εἰς καχκτικὸς διὰ τὴν

ἐπὶ τοῦ αἵματος ἐνεργεῖάν του, δηλαδὴ προξενεῖ κάποιαν ἀλλοίωσιν, προσέτι ἐπιφέρει καὶ σπασμούς, ἐνῶ τὸ μυρμηγκικὸν ὀξὺ φέρει ἀπλήν μόνον νάρκωσιν. Εἰς τὰ πειράματα δὲν εἴμην παρών· ὅλα ταῦτα τὰ ἐδιηγήθη ὁ τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομίας Καθηγητῆς. Εἰς τῶν βοηθῶν τῶν Καθηγητῶν τοῦ νοσοκομείου με ὑπεσχέθη νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν πείραμα ἰδιαιτέρως ἐπὶ ζῶου, καὶ τότε θέλω ἀναφέρει πρὸς ὑμᾶς ἀκριβέστερον τὰ διάφορα φαινόμενα. Ὁ Καθηγητῆς τῆς χειρουργικῆς ἔκαμεν ἕως τώρα τρεῖς ἐγχειρήσεις μετ' ἐπιτυχίας. Κατὰ πρῶτον ἔγεινεν ἡ χρῆσις τοῦ εἰρημένου ὀξέος εἰς ἐξαίρεσιν τοῦ δευτέρου ὀπισθίου τραπεζίτου ὀδόντος· κατὰ τύχην εἴμην εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ ἀνθρώπου τούτου πλευρὰν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδω τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐπιθὴ οἱ βολβοὶ ἦσαν πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένοι· φαίνεται δὲ ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ φαρμάκου νὰ ἦτο πολὺ, διότι δὲν συνέθη τοῦτο εἰς τοὺς λοιπούς· οἱ σφυγμοὶ του ἦσαν ἀνεπαίσθητοι καὶ μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ὀδόντος ἔμεινε δύο λεπτὰ νεναρκωμένος· τότε ἐράντισε τὸ πρόσωπόν του ὁ καθηγητῆς με ψυχρὸν ὕδωρ καὶ εὐθὺς ἐπανῆλθεν εἰς ἑαυτόν· τοῦ ἔδωκεν ἀκολούθως τὸν ὀδόντα καὶ ἠρώτα ἂν τὸν ἐξήρσαν ἀπὸ αὐτόν, διότι δὲν ἠσθάνθη τίποτε, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἐρωτηθέντες, εἶπον, ὅτι δὲν ἠσθάνθησαν τίποτε, ἀλλ' οὔτε ὠνειρεύθησαν.

Ἐκ Μονάχου τὴν 15/27 Δεκεμβρίου 1347.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΑΥΡΙΝΑΚΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνέχεια τῆς Ὀμιλίας τοῦ Κ. Ἀσωπίου.

(Ἐκ τοῦ Ἀριθ. 8.)

Νέοι βλαστοὶ τῆς γηραιᾶς Ἑλλάδος, χρηστὰ τῆς πατρίδος ἐλπίδες, ἀδυνάτως καὶ ὡς ἐν ἀμυδρᾷ σκιαγραφίᾳ ἐπροσπάθησα νὰ σᾶς ὑποδείξω τὴν ἑκτασίαν, τὴν χρῆσιν, καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ περὶ φιλολογίας μαθήματος· τὰς καταχρήσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται, τοὺς σκοπέλους ἐκ τῶν ὑποκίτων κινδυνεύει καὶ τὰ προφυλακτικὰ τούτων μέσα. Πολλὰ ἠναγκάσθη νὰ εἶπω, πολλὰ καὶ παρέτρεξα. Ἴνα τελειώσω δὲ τὸν μακρὸν τοῦτον πρόλογον ἀκόμη νὰ σᾶς εἶπω ὀλίγα.

Ἡ παλαιὰ καὶ μέση πολιτικὴ ἱστορία τῶν Ἑλλήνων τελευτᾷ μετὰ τὴν ὑπὸ Τούρκων ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐπ' αὐτῆς τελευτᾷ καὶ ἡ κυρίως Ἑλληνικὴ Φιλο-